

“मीठे बच्चे— बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, उहाँलाई सबै कुरा जान्ने (जानी जाननहार) भन्नु यो उल्टो महिमा हो, बाबा आउनुहुन्छ नै तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउन ।”

प्रश्न:— बाबाको साथ-साथै सबैभन्दा धेरै महिमा कसको छ र कसरी ?

उत्तर:— (१) बाबाको साथै भारतको महिमा पनि धेरै छ । भारत नै अविनाशी खण्ड हो । भारत नै स्वर्ग बन्छ । बाबाले हामीलाई नै धनवान्, सुखी र पवित्र बनाउनुभएको हो । (२) गीताको पनि अपरम्पार महिमा छ, सर्व शास्त्रमयी शिरोमणी गीता हो । (३) तिमी चैतन्य ज्ञान गंगाहरूको पनि धेरै महिमा छ । तिमी सिधै ज्ञान सागरबाट निस्किएका हो ।

ओम् शान्ति । ओम् शान्तिको अर्थ त नयाँ वा पुराना बच्चाहरूले बुझेका छन् । तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ— हामी सबै आत्माहरू परमात्माका सन्तान हौं । परमात्मा सबैभन्दा उच्च र सबैभन्दा प्यारा प्रियतम (माशुक) हुनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई ज्ञान र भक्तिको रहस्य त बुझाइएको छ, ज्ञान भनेको दिन— सत्ययुग-त्रेता, भक्ति भनेको रात— द्वापर-कलियुग । यो यहाँको नै कुरा हो । सबैभन्दा पहिला तिमी बच्चाहरू नै आउँछौ । ८४ को चक्र पनि तिमीहरूको लागि हो । भारत खण्ड नै अविनाशी खण्ड हो । भारत खण्ड नै स्वर्ग बन्छ, अरू कुनै खण्ड स्वर्ग बन्दैन । बच्चाहरूलाई बुझाइएको छ— नयाँ दुनियाँ सत्ययुगमा भारतवर्ष मात्रै हुन्छ । भारतवर्षलाई नै स्वर्ग कहलाउँछ । भारतवासी नै फेरि ८४ जन्म लिन्छन्, नर्कवासी बन्छन् । उनीहरू नै फेरि स्वर्गवासी बन्छन् । यतिबेला सबै नर्कवासी छन् फेरि पनि सबै खण्ड विनाश भएर बाँकी भारत खण्ड रहन्छ । भारत खण्डको महिमा अपरम्पार छ । भारतमै बाबा आएर तिमीहरूलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ । यो गीताको पुरुषोत्तम संगम युग हो । भारत नै फेरि पुरुषोत्तम बन्दे छ । अहिले त्यो आदि सनातन देवी-देवता धर्म पनि छैन, राज्य पनि छैन, अनि त्यो युग पनि छैन । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— विश्वको सर्वोच्च सत्ता (वर्ल्ड अलमाइटी अथोरिटी) एक भगवान्लाई नै भनिन्छ । भारतवासीहरूले यो ठूलो गल्ती गरेर भन्दछन्— उहाँ परमात्मा अन्तर्यामी हुनुहुन्छ । सबैको मनभित्रको कुरा उहाँले जान्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले कसैको पनि मनको कुरा जान्दिनँ । मेरो त काम नै हो पतितहरूलाई पावन बनाउने । धेरैले भन्दछन्— शिवबाबा हजुर त अन्तर्यामी हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म अन्तर्यामी होइन, मैले कसैको मनको कुरा जान्दिनँ । म त आएर केवल पतितहरूलाई पावन बनाउँछु । मलाई बोलाउँछन् नै पतित दुनियाँमा । अनि म एकै पटक मात्र आउँछु जब पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुपर्छ । मानिसहरूलाई यो थाहा छैन— यो जुन दुनियाँ छ त्यो नयाँबाट पुरानो, पुरानोबाट नयाँ कहिले हुन्छ ? सबै चीज नयाँबाट पुरानो, सतो, रजो, तमोमा अवश्य पनि आउँछ । मानिसहरू पनि यस्तै हुन्छन् । बालक सतोप्रधान हुन्छ फेरि युवा हुन्छ अनि वृद्ध हुन्छ अर्थात् रजो, तमोमा आउँछ । बुढो शरीर भयो भने त्यो शरीर छोडेर फेरि बच्चा बन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्— नयाँ दुनियाँमा भारत कति उच्च थियो । भारतको महिमा अपरम्पार छ । यति सुखी, धनवान्, पवित्र अरू कुनै खण्ड हुँदैन । फेरि सतोप्रधान बनाउन बाबा आउनुभएको छ । सतोप्रधान दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । त्रिमूर्ति ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई रचना कसले गर्‍यो ? सबैभन्दा उच्च त शिव हुनुहुन्छ । भन्दछन्— त्रिमूर्ति ब्रह्मा, अर्थ त बुझ्दैनन् । वास्तवमा भन्नुपर्छ त्रिमूर्ति शिव, न कि ब्रह्मा । फेरि गायन गर्छन् देव-देव महादेव । शंकरलाई उच्च राखिएको भए त त्रिमूर्ति शंकर भन्नुपर्थ्यो नि । फेरि त्रिमूर्ति ब्रह्मा किन भन्छन् ? शिव हुनुहुन्छ रचयिता । गायन पनि गर्दछन् परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ ब्राह्मणहरूको । भक्तिमार्गमा ज्ञानको सागर बाबालाई सबै कुरा जान्ने (जानी जाननहार) भनिदिन्छन्, तर त्यो महिमा अर्थ सहित छैन । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाद्वारा हामीलाई वर्सा प्राप्त हुन्छ, उहाँले स्वयम् हामी ब्राह्मणहरूलाई पठाउनुहुन्छ किनकि उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, विश्वको इतिहास-भूगोलले कसरी चक्कर लगाउँछ, त्यो पनि सम्झाउनुहुन्छ— उहाँ नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । तर यस्तो होइन उहाँ सबै कुरा जान्ने हुनुहुन्छ । यो भूल हो । मैले त केवल आएर पतितहरूलाई पावन बनाउँछु, २१ जन्मको लागि राज्य भाग्य दिन्छु । भक्तिमार्गमा हुन्छ

अल्पकालको सुख, जसलाई संन्यासी, हठयोगीहरूले जान्दैन जान्दैनन् । ब्रह्मलाई याद गर्छन् । तर ब्रह्म त भगवान् होइन । भगवान् त एक निराकार शिव हुनुहुन्छ, जो सर्व आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ । हामी आत्माहरूको रहने स्थान ब्रह्माण्ड परमधाम हो । वहाँबाट हामी आत्माहरू यहाँ पार्ट खेलन आउँछौं । आत्माले भन्दछ— मैले एक शरीर छोडेर दोस्रो तेस्रो लिन्छु । ८४ जन्म पनि तिमीहरूको नै हुन्छ, जसले धेरै भक्ति गरेको छ उसैले फेरि ज्ञान पनि धेरै लिन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमै बसेर पनि श्रीमत्तमा चल । तिमी सबै आत्माहरू आशिक हौ एक परमात्मा माशुकको । भक्तिमार्गदेखि लिएर तिमीले याद गर्दै आएका छौ । आत्माले बाबालाई याद गर्दछ । यो हो नै दुःखधाम । हामी आत्माहरू वास्तवमा शान्तिधामका निवासी हौ । पछि सुखधाममा आयौ र फेरि हामीले ८४ जन्म लियौ । ‘हम सो, सो हम’ को अर्थ पनि बुझाइएको छ । उनीहरूले त भनिदिन्छन् आत्मा नै परमात्मा, परमात्मा नै आत्मा । अहिले बाबाले सम्झाउनुभएको छ— हामी नै देवता, क्षत्रिय, वैश्य अनि शूद्र । अहिले हामी नै ब्राह्मण बनेका छौं देवता बन्नको लागि । यो हो यथार्थ अर्थ । त्यो हो बिल्कुल गलत । सत्ययुगमा एक देवी-देवता धर्म, अद्वैत धर्म थियो । पछि अरू धर्म आए अनि द्वैत भएका हुन् । द्वापरदेखि आसुरी रावण राज्य शुरू हुन्छ । सत्ययुगमा रावणराज्य नै हुँदैन त्यसैले ५ विकार पनि हुन सक्दैन । त्यो हो नै सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ । राम-सीतालाई पनि १४ कला सम्पूर्ण भनिन्छ । रामलाई बाण लिएको किन देखाइएको हो— यो पनि कुनै मानिसहरूले जान्दैनन् । हिंसाको त कुरा होइन । तिमी हौ ईश्वरीय विद्यार्थी । त्यसैले उहाँ पिता पनि हुनु भयो, तिमी विद्यार्थी हौ, त्यसैले शिक्षक पनि हुनु भयो । फेरि तिमी बच्चाहरूलाई सद्गति दिनुहुन्छ, स्वर्गमा लैजानु हुन्छ भने बाबा, टिचर, गुरु तीनै हुनुभयो । उहाँका तिमी बच्चा बनेका छौ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । मानिसहरूले त केही पनि जान्दैनन्, रावण राज्य हो नि । प्रत्येक वर्ष रावणलाई जलाउँदै आएका छन् तर रावण को हो, यो जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यो रावण विश्वको सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो । यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई नै ज्ञानको सागर बाबाद्वारा प्राप्त हुन्छ । उहाँ बाबा नै ज्ञानको सागर, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ । ज्ञान सागरबाट तिमीले बादल भरेर फेरि गएर वर्षा बर्साउँछौ । तिमीहरू ज्ञान गंगा हौ, तिम्रो नै महिमा छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई अहिले पावन बनाउन आएको छु, यो एक जन्म पवित्र बन, मलाई याद गर्नु भने तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । म नै पतित-पावन हुँ, जति हुन सक्छ यादलाई नै बढाऊ । मुखबाट शिवबाबा भन्नु पनि पर्दैन । जसरी सजनीले साजनलाई याद गर्छिन्, एक पटक देख्यो, भयो फेरि बुद्धिमा उसैको याद रहन्छ । भक्तिमार्गमा जसले जुन देवताको याद गर्छन्, पूजा गर्छन्, उनैको साक्षात्कार हुन्छ । त्यो हो अल्पकालको लागि । भक्ति गर्दै तल उत्रिदै आएका छन् । अब त मृत्यु सामुन्ने खडा छ । हाय-हायपछि फेरि जय-जयकार हुनेछ । भारतमा नै रगतको नदी बग्नेछ । गृह युद्धको लक्षण पनि देखिइरहेको छ । तमोप्रधान बनेका छन् । अब तिमी सतोप्रधान बनिरहेका छौ । जो कल्प पहिला देवता बनेका छन्, उनैले आएर बाबाद्वारा बर्सा लिन्छन् । कम भक्ति गरेका भए ज्ञान पनि कमै लिनेछन् । फेरि प्रजामा पनि नम्बरवार पद पाउँछन् । राम्रा पुरुषार्थीले श्रीमत्तमा चलेर श्रेष्ठ पद पाउने छन् । चालचलन पनि राम्रो हुनुपर्छ । दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ, त्यो फेरि २१ जन्मसम्म चल्छ । अहिले छ सबैमा आसुरी गुण । आसुरी दुनियाँ, पतित दुनियाँ हो नि । तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको इतिहास-भूगोल पनि बुझाइएको छ । यतिबेला बाबा भन्नुहुन्छ— यादगर्ने मेहनत गर्नु भने तिमी सच्चा सुन बन्छौ । सत्ययुग हो गोल्डेन एज, पक्का सुन, फेरि त्रेतामा चाँदीको अलाए पर्छ । कला कम हुँदै जान्छ । अहिले त कुनै कला नै छैन, जब यस्तो हालत हुन्छ अनि बाबा आउनुहुन्छ, यो पनि ड्रामामा निश्चित छ ।

यस रावण राज्यमा सबै बेसमझ बनेका छन्, जसले बेहदको ड्रामाको पार्टधारी भएर पनि ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनन् । तिमी कलाकार हौ नि । तिमीले जान्दछौ— हामी यहाँ पार्ट खेलन आएका हौ । तर पार्टधारी भएर पनि जान्दैनन् । त्यसैले बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ नि तिमी कति बेसमझ बनेका छौ । अब मैले तिमीलाई समझदार हीरा जस्तो बनाउँछु । फेरि रावणले कौडी जस्तो बनाइदिन्छ । म नै आएर सबैलाई साथ

२०७१ चैत्र २३ सोमबार ०६-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

लैजान्छु फेरि यो पतित दुनियाँ पनि विनाश हुन्छ । लामखुट्टे जस्तै सबैलाई लैजान्छु । तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने छ । तिमी पनि त्यस्तै बन्नु छ अनि स्वर्गवासी बन्नेछौ । तिमी ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरूले यो पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । मानिसहरूको बुद्धि तमोप्रधान छ त्यसैले बुझ्दैनन् । यति बी.के. छन् भने अवश्य पनि प्रजापिता ब्रह्मा पनि हुनुपर्छ । ब्राह्मण हुन् शिखा (चोटी), ब्राह्मण फेरि देवता... चित्रमा ब्राह्मणहरूलाई र शिवलाई गुम गरिदिएका छन् । तिमी ब्राह्मणहरूले अहिले विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) उच्च पदको लागि श्रीमत्तमा चलेर राम्रो चरित्र (मेनर) धारण गर्नु छ ।
- २) सच्चा सजनी बनेर एक साजनलाई नै याद गर्नु छ । जति हुन सक्छ यादको अभ्यास बढाउँदै जानु छ ।

वरदान:- चुनौती र यथार्थताको समानताद्वारा स्वयंलाई पापबाट सुरक्षित राख्नेवाला विश्व सेवाधारी भव

तिमी बच्चाहरू जसले चुनौती दिन्छौ, त्यो चुनौती र यथार्थता जीवनमा समानता होस्, नत्र पुण्य आत्माको साटो बोझवाला आत्मा बन्नेछौ । यो पाप र पुण्यको गतिलाई जानेर स्वयंलाई सुरक्षित राख किनकि संकल्पमा पनि कुनै विकारको कमजोरी, व्यर्थ बोली, व्यर्थ भावना, घृणा वा ईर्ष्याको भावनाले पापको खाता बढाउँछ त्यसैले पुण्य आत्मा भवको वरदानद्वारा स्वयंलाई सुरक्षित राखेर विश्व सेवाधारी बन । सँगठित रूपमा एकमत, एकरस स्थितिको अनुभव गराऊ ।

स्लोगन:- पवित्रताको ज्योति चारैतिर बाल्यौ भने बाबालाई सहजै देख्न सक्नेछौ ।